

דברי הכפר

שנה
טובה

גיליון מס. 2686 * ד' תשרי **תשפ"ב** * 10 בספטמבר 2021

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

על דא ועל הא תשפב 1

מתיקות לשנה החדשה

- טכס קבלת השנה החדשה ליד הברכה היה מתוק עד מאד. הדור החדש של חברים ותושבים הראה את כוחו בארגון וניהול טכס יפה, תוך הפגנת כישרונות ברוכים בקרבנו, הן בתחום המוזיקלי, והן בתחום העיצוב, והמילולי. התחלה יפה לשנה חדשה.
 - שי לחג, קבלנו מהנהלת הקהילה, כאשר המובילים והמחלקים היו בני משפחת וייסבקר הנמרצים יחד עם מכיניסטים ועם מיקה כרמי. ומה שהוסיף לטעם המיוחד של השי היה שהוא כלל גם קרקרים ממאפיות של זוהר דבולט.
 - אגף הרווחה, בניהולה של אירנה זפרני, ויחד עם שיפי מתתיהו ארגנו כינוס הרמת כוסית לכל עובדי הרווחה והמתנדבים.
 - על מדפי הירקות באלונית מתרבות החבילות של מיני חסות ועשבים למיניהם, אורגניים לגמרי וטריים, תוצרת החממות ההידרופוניות שהקים ליאור טיקוצ'ינסקי. כל כך טריים שאם אתה מאחר בשעה, כבר לא נותרו עוד מוצרים כי הם נחטפו. המחירים סבירים מאד, והשם כל כך שייך למה שמוכר כ"כפר האנגלו-סקסי" – GREEN HOUSE.
 - וכל מי שנכנס עכשיו לקיבוץ מתקבל על ידי שלט כניסה יפהפה. זה לקח אמנם ה-מ-ו-ן זמן, אבל השלט הוא שלט, ובנוסף לשם כפר הנשיא, מצוין גם שמו של הנשיא ווייצמן שעל שמו נקרא הקיבוץ, והעובדה שהקיבוץ נוסד על יד בוגרי תנועת הבונים. היה שווה לחכות. עכשיו אנחנו מחכים לשלטי הרחובות, ועדיין מחכים לשלט של בית יונתן, ואני, לכל הפחות ארגיש שנעשה כל מה שנדרש במסגרת השילוט והמידע שעל הקירות. בשלב הבא נהיה גם כלולים בתוכנת ווייז.
- אז עם כל כך הרבה דברים מתוקים, ועוד כאלה שלא ידעתי, ולכן לא ציינתי – אפשר להתחיל את השנה החדשה, עם טעם טוב בפה.
- את הדברים האחרים שרציתי לכתוב, אדחה לעת עתה, כדי להיכנס לתשפ"ב בתחושה שהטוב עולה על הפחות טוב.

שנה טובה

תמר

בית כפר הנשיא משתתף בצערו של גלעד שטיינר והמשפחה עם פטירתה של האם, הסבתא רות שטיינר ז"ל

שלא תדעו עוד צער

סיכום שיחה פתוחה בנושא בריאות ומרפאה

24.08.21

נוכחים: אירנה – מנהלת רווחה, גל סער – מנהל קהילה. גדי עמית – יו"ר השיחה,
צילה בר., נעמי ב.א., מיכי ק., אשר א., שלמה ו., שמחה א., דודו פ., לאה כץ,
תמר ו., אביבה ג., קרול ל. דודי פ., רותי ע., יניתה, נורית א., גבי א., ג'וסי, יעל
ש., אבי ודורית ר., רוי ב., אלק ק., מרים כהן, שריטה, יוהנה, יהודית ו., הנרי
ש., מינה ס., מרים ק., דליה ו., מאיר ר., שוש ס., ציונה, רג'י, נעמי פ., דינה ב.
(אולי היו עוד..)

אירנה: ב 29.8 תתקיים שיחה עם הנהלת קופ"ח כללית בכפר הנשיא. בשיחה
נעלה ביחד עם המבוטחים תלונות ואי סדרים שקיימים במרפאה שלנו.
ב 24.11.20 התקיימה שיחה דומה ורק נושא אחד זכה לפתרון. המפגש היום
הוא הכנה לפגישה עם ההנהלה.

נתונים:

המרפאה שלנו מוגדרת במרפאה כפרית קטנה. 414 אנשים מקבלים בה שירות
לפי הפילוג הבא:

71.3% הם בגילאי 0-65, 28.7% הם בני 65 ומעלה.

* 0-65 מהווים 71.3%

* 65-74 מהווים 13.8%

* 74-85 מהווים 6.7%

* +85 מהווים 8.2%

* נכון להיום יש 2 מטפלות שטח, נעמי וצילה, ולכל אחת מהן יש כ 25 חברים לטיפול ומעקב. מדובר באותה אוכלוסיה סביב גילאים +74 שזקוקה ליחס וטיפול אישי יותר ביום יום וגם בשעות חירום.

* התקן הוא רופא פעמיים בשבוע – 8.5 ש"ש, אחות 30 ש"ש מהם 20 ש"ש אחות אחראית ו 10 ש"ש אחות נוספת.

* קופת חולים כללית משלמת את שכר הרופא והאחיות.

הנקודות לשיפור שעלו בנובמבר 2020:

- צורך באחות מחליפה בזמן היעדרות של אחות
- צורך באחות דוברת אנגלית
- שעות פעילות קבועות
- פתיחת מרפאה יום בשבוע בשעות הערב, כולל שעות רופא ואחות
- שיפוץ מבנה המרפאה
- צורך באחות טיפת חלב
- שינוע דמים לטובא בצורה יעילה יותר
- שיפור השירותיות: מעבר למקצועיות הצוות צורך בהתאמת הצוות לקהילה הכפרית שלנו.

עובדות:

- הצוות נכנס ללא חפיפה והיכרות קצרים מאד ומיד לאחר מכן נכנסה הקורונה
- כל המדדים והמדידות מתבצעים לשביעות רצון קופ"ח אך יש צורך בייעול מסירת המידע והמעקב מול המבוטחים
- היו אי סדרים בנושא התרופות הכרוניות והנושא בטיפול

צעדים צפויים שהוצגו:

- השגת שיתוף פעולה ופתרונות מול קופ"ח כללית
- שיחות וייעול תהליכים עם צוות המרפאה (הנהלת כללית בשיתוף הנהלת וצוות רווחה ובריאות)
- שיפוץ המרפאה (אושר)
- רכישת מכונת החיאה שתהיה מחוץ למרפאה וזמינה 24/7 לכולם (אושר)
- הקמת חדר מרפאת חירום (השקעות 2022)
- הבאת אחות טיפת חלב ופתיחה מחדש של תחנת טיפת חלב בכפר הנשיא

הנקודות והנושאים שעלו על ידי המשתתפים:

* בעבר קם צוות שהעלה את הנושאים. מה חדש והאם משהו ישתנה?
אירנה: עובדים על זה וגם בשיחה מול כללית יהיו חברים שיעלו את הנושאים.
 * בשם האנשים שאותם מבקרת – חשוב שהאחות הנוספת תדבר טוב עברית ואנגלית.

* ביקש לפני השיחה פרטים סטטיסטיים כמה חברים וכמה פנסיונרים במרפאה וגם את התקציב במספרים. הנקודה המרכזית לדעתנו היא לא התשובות מקופ"ח אלא מה אנחנו כריבון רוצים להשקיע בחברים שלנו וברווחתם. רוצה לדעת הם וכמה חברים עברו לקופות אחרות.

אירנה אחרי בדיקה: בשנתיים האחרונות עברו מהמרפאה שלנו 2 מבוטחים. כמו כן נשלח מכתב מפורט עם נתונים סטטיסטיים ותקציביים.

* היו מצבים שלא הייתה אחות כל סוף השבוע וגם לא ביום א'. לפעמים מרפאה סגורה ברצף מיום חמישי עד וכולל ראשון. אם יש מחסור בשעות ועובדים, לפחות שהיום בו המרפאה סגורה יהי באמצע שבוע. שירותי המזכירות שאנו מקבלים במרפאה לא מספקים. יודעת על כך מניסיונה כעובדת קופ"ח. הנושא צריך להיות מטופל על ידי גופי הקיבוץ או קופ"ח. רוצה לדעת מי אחראי על ניהול שוטף של המרפאה. זו לא יכולה להיות המזכירה הרפואית. יש לברר עם מנהלת קופ"ח אם הרופא שלנו מבין מה זה רופא קהילה ורופא משפחה שמטפל בגילאים 0 עד 100. יש לשפר רפואה מניעתית. לא מספיק פתק בתא הדואר.

אירנה אחרי בדיקה: בתחילת ספטמבר חזרה האחות אינאס מחופשת הלידה. גם האחות האחראית מימאס חזרה אחרי חופש חתונה. כיום הצוות התייצב ויש אחיות 5 פעמים בשבוע, מראשון עד חמישי כולל. את נושא ההחלפות בהיעדרויות לקחתי על עצמי וזה כרגע מתנהל מול אירית, מנהלת סיעוד בכללית ומול צוות האחיות.

מימאס, היא האחות האחראית במרפאה. בדומה לנעשה במרפאות אחרות האחיות במרפאה הכפרית יכולות לתת שירות אדמיניסטרטיבי בסיסי ועל כך נעבוד בהקדם בשיתוף כללית.

* הרופא מתחת לכל ביקורת, מזלזל. לא זכתה ליחס חביב ומקצועי. מבחינתה הסיפור סגור והיא עברה למרפאת כללית אחרת. כשהגיעה לקיבוץ לפני 3 שנים המרפאה הייתה נהדרת.

* עזב את המרפאה בקיבוץ לקופ"ח אחרת בחצור. מקבל טיפול טוב ולא צריך לתאם שם תור לרופא. לא חושב שהמרפאה צריכה להיות בכפר הנשיא. אין אפשרות בקיבוץ לטפל בתרופות טוקסיות. אין לנו זכות לדבר על הדיפלומה של הרופא. המציאות השתנתה. חושב שאירנה עושה עבודה נפלאה.

* בשיחה עם כללית יש להדגיש את האי יציבות בשעות פתיחת המרפאה. גם לא ייתכן רצף של 4-5 ימים שהמרפאה סגורה.

* לא מקבלת יחס טוב במרפאה. בטובא ובחצור מקבלת יחס נהדר. אולי צריך לשנות הדיסקט ולא להחזיק פה מרפאה בכל מחיר.

* רוצה שתהיה פה מרפאה כפרית כמו פעם שטיפלה בחולה עד מותו. מוכנה לשלם עוד כסף על קיום מרפאה כזו.

* לפני שנה חברה אמרה לי לא להתלונן על המרפאה כי אז יוציאו את המרפאה מהקיבוץ. אני מעניינת במרפאה שתהיה בכפר הנשיא.

* הנושא טעון וחשוב שידברו בצורה מכובדת. זוהי שיחה המתארת מצב. הוא נהנה לבוא למרפאה ומקבל יחס טוב מהרופא והאחות. יש תמיד חוסר ודאות מתי המרפאה תהיה פתוחה. אין לו בעיה שלא תהיה מרפאה בקיבוץ אך יש למרפאה פה משמעות לחלק גדול מהאוכלוסייה. יש לחשוב איך לשמר אותה. לכה"נ אין משאבים להביא אחות או רופא שיגורו פה. יש בעיות עם תפקוד מזכירות המרפאה. הערכה רבה לאירנה על הבדיקות הסרולוגיות לילדי כה"נ.

* כל בעל מקצוע חייב להתחיל מתישהו ובהתחלה הוא ללא ניסיון. מסתדרת עם ד"ר האשול זיאד. האחות מימאס מקסימה. הייתה אחות שדיברה אנגלית והיא לא הייתה מוצלחת. בזמן שינוי הצוותים היינו בתקופת משבר ממדרגה ראשונה ובעוצמה מאד גבוהה. מקווה שיוצאים ממנה.

מבקשת שהדברים שנאמרו על ידי אירנה יטופלו באופן מסודר מ'א' עד ת'.

תמר הייתה מוכנה לעבור מיד למרפאת טובא אך אריה עיכב אותה מתוך חשיבות המרפאה לחברי כפר הנשיא.

חשוב מיידית: - לוי"ז קבוע במרפאה לחודשיים

- כשאחות נעדרת יהיה לה מילוי מקום

* נתקלה במספר פעמים שהרופא לא דיבר יפה. יש בעיה עם המרשמים וקבלת התרופות. מלווה הרבה מבוגרים לבית מרקחת טובא להשיג תרופות שאין במרפאה או לא הגיעו למרפאה, או שהמינון או המרשם לא נכונים.

* יש צורך ברופא שיגיע אחת לשבוע בערב וגם בדיקות דם בערב. מי שיוצא מבית חולים בערב לאן פונים?

עבדה כאחות במרפאת ראש פינה. היינו 5 אחיות מישובי הסביבה שגיבינו אחת את השנייה כשאחות נעדרה (ראש פינה, יסוד המעלה, שדה אליעזר), רצוי שיהיה לנו סידור להחלפה. גם מזכירה רפואית מחליפה צריך שיהיה לה אישור להיכנס למחשב. היום צריכים לנסוע לטובא לטופס 17 ולתרופות.

* מה זכויות של המרפאה הכפרית להחזיק מלאי של תרופות? היום נגמרות התרופות החודשיות לפני סוף החודש ולא ניתן לקבל במרפאה. בעבר תמיד היו תרופות ספיייר למקרים כאלה (בפאקט 28 כדורים אך בחודש 30 ימים).

ההודעות לגבי המרפאה בטלפון לא ידידותיות. צריך להיות גם כתוב בתאי הדואר.

אירנה: עובדים לפי נהלי הבקרה של קופ"ח. יש נהלים לאחזקת מלאי תרופות. תברר אם אפשר לארגן קבלת תרופות כרוניות ל 3 חודשים. הנושא הוא תחום "אפור" במרפאה הכפרית. עד לא מזמן לא היה מזגן בחדר תרופות, הדבר טופל וכל המזגנים במרפאה הוחלפו השנה. הדבר גרם להצלחה בביקורת שהייתה.

חולקו מגנטים של טלפונים חיוניים ויש עוד למי שלא קיבל.

* צריכים במרפאה תכנית חודשית של שעות הפתיחה וזמן עבודה של כל אחד. אנחנו זקוקים לאחות מהקיבוץ, לעבוד על מישהי/הו שילמדו. יוחנן אמר בזמנו שהמרפאה כמוסד מחליפה את חדר האוכל ולכן אסור לסגור את המרפאה בקיבוץ.

* צריך לבדוק סטטיסטית כמה אנשים מתוך ה 400 משתמשים במרפאה. אם הם אינם משתמשים זה אומר דרשני. מרבית המשתמשים במרפאה הם הקשישים. כשבאים מרפאה מוצאים אותה ריקה וצריך לבדוק מדוע זה קורה. * ראה בחייו צוותים רבים במרפאה אך לא רוצה להתרפק על זיכרון העבר. יש לנקוט בחשיבה יצירתית. אנו עובדים מול מנגנון ממשלתי בירוקרטי שאין לנו שליטה עליו. אנו צריכים לקבל את מה שמנחיתים מלמעלה ולהתמודד עם זה. אנו מבורכים בדו"חות סטטיסטיים מהארכיון. רוצה לתת קרדיט לרופא ולצוות המרפאה שעושים את המקסימום שניתן.

* לפני שבועיים היה לה מקרה חירום והמרפאה הייתה סגורה. בהנחיית מטפלת שטח נעמי ב.א. היא טלפנה ל *2700 וקיבלה שיחה עם אחות. בעזרתה קיבלה תור לרופא. נעזרה במגנט שעל המקרר. ניתן להיעזר בקופ"ח (*2700) ובשר"פ, זמינות 24/7.

* ניתן לקבל לדעתה מרשם לחודש 13 מהרופא לתרופות כרוניות במידה וחסר. * מבקשת לדעת כמה אנשים הוציאו את התיק שלהם ממרפאת כפר הנשיא בשנה האחרונה.

* ניתן לדבר עם אירנה עד יום הפגישה עם מנהלת קופ"ח.

* האויב הכי גדול של הטוב הוא המצוין. אנו הריבון וצריכים להחליט מה אנו רוצים עבור כפר הנשיא וכמה להשקיע בבריאות וברווחה.

* רוצה להודות על קיום הערב. לא היה צורך לחכות עד סערת רוחות. יש צורך בשיחות סדורות ללא משבר שצץ.

אירנה: מאמצת קיום שיחות פתוחות אחת לרבעון.

* אין לה תלונות על המרפאה וקופ"ח. הבעיה היא מערכת הבריאות והרווחה. אין אוזן קשבת למה שאנשים מרגישים וצריכים בקיבוץ. צריך יותר כספים שייכנסו לנישה של הבריאות והרווחה בקהילה. אין מספיק שעות של אחיות לביקורי בית ושל מטפלות שטח לביקורי בית ולתשומת לב. הנושא היה צריך לעלות באסיפה – גוף שיכול לקבל החלטות.

אירנה אחרי בדיקה: נשלח מכתב מסודר עם הנתונים התקציביים והסטטיסטיים.

תודה רבה לכל המשתתפים, תודה לצילה על הסיכום ולגדי עמית על ניהול השיחה בצורה יעילה וטובה!

בברכה,

אירנה

052-6265891

סיכום שיחה בנושא בריאות ומרפאה - עם אירית גולדשטיין מנהלת הסיעוד, ממנהלת קופ"ח כללית, 29.08.21

נוכחים: אירנה זפרני, נורית אורן, יניתה ניצן, תמר וולפין, שמחה ארנולד, נעמי בן אמוץ, צילה בן רשף

אירנה והמשתתפות הציגו את הנושאים שעלו בשיחת החברים הפתוחה:

1. היעדרויות של אחיות בחודשים האחרונים, בלי שתהיה החלפה וממלאת מקום ע"י קופ"ח. תקן של 30 ש"ש של אחות לא מתקיים. חשוב שתקן פריסת השעות יישאר קבוע.
2. תלונות על חוסר שגרה, שינוי שעות פתיחה, הציבור לא יודע מיום ליום איזה צוות יהיה במרפאה ומתי.
3. בקשה לאחות שתדבר עברית ואנגלית עבור האוכלוסייה הדוברת אנגלית. האחות דוברת אנגלית שקיבלנו לא ענתה על הצרכים מבחינה מקצועית ושירותית. רבים דיברו בשבחה של האחות מימאס על היחס הטוב.
4. רב משתמשי המרפאה הם עד גיל 65. רצוי עבור האנשים שעובדים, שהמרפאה תיפתח יום אחד בערב ותיתן שירות של אחות ורופא.
5. מי בעצם מנהל את המרפאה? האם הרופא מוגדר כמנהל? האחות? לפעמים המזכירה הרפואית מנהלת בפועל. דברים נופלים בין הכיסאות.
6. אין נציג של המרפאה שיכול להשתתף בישיבות צוות הרווחה.

7. אי בהירות לגבי תהליך בדיקות מניעה. לא תמיד הקהל מבין מה מבוקש ממנו, מה צריך לבצע ומה הן תוצאות הבדיקות.
8. תלונות של חלק מהציבור על חוסר שירותיות וחוסר יחס מצד הרופא. האם הרופא מקבל הדרכה כיצד להיות רופא משפחה במרפאה קהילתית?
9. מבחינת שירותיות, מורגש שלא הייתה חפיפה בין הרופא והאחיות היוצאים לבין הצוות שנכנס.
10. לפעמים המרפאה סגורה מיום חמישי עד וכולל ראשון. מצב לא תקין.
11. האם קיימים נהלים לגבי הזמנת תרופות? מה זכויות המרפאה הכפרית לגבי החזקת תרופות? האם ניתן לקבל את התרופות הכרוניות ל 3 חודשים? האם ניתן לקבל תרופות לחודש 13 כדי שלא יהיה מחסור?
12. האם קיים נוהל לביקורי בית? צורך בתיאום ציפיות מתי הרופא או האחות מבצעים ביקור בית. האם אחות ו/או רופא מתקשרים לבית של אדם שנמצא בבית אחרי ניתוח?

אירית גולדשטיין, מנהלת סיעוד, קופ"ח כללית:

שמחה על המפגש. בעבר עבדה 17 שנה כאחות במרפאת קיבוץ ומבינה את הקשר המיוחד שבין אחות לקהילה.

נתונים: יש יציבות במספר המשתמשים במרפאה.. אין כמעט עזיבות לקופות אחרות (בערך 1 לשנה).

שעות: בהתאם להסכמים של קופת חולים כללית עם התנועה הקיבוצית, התקן ניתן בהתאם לגודל האוכלוסייה הרשומה במרפאה. התקן לא השתנה הרבה שנים. בקיבוצים ובמושבים האחות מבצעת קבלת קהל, ביקורי בית, הנפקת טופס 17, שירותי משרד בסיסיים ושירותי טיפת חלב.

קיבוצי הגליל העליון השלימו באופן פרטי את שעות האחות או שעות המשרד. כל קיבוץ החליט מה מתאים לו. כשדורית חסרה, אין סיבה שאחות לא תיתן שירותי משרד בסיסיים. ננחה את האחיות לבצע שירות זה.

קושי עם השפה: קופ"ח מבצעת סקרים וגם הנתונים הראו שאין שביעות רצון. אירית בקשר עם האחיות ומימאס בנושא. נכנסה אילנה, אחות דוברת אנגלית, והמצב לא השתפר. למרות הרצון הטוב, ידיעת האנגלית זה לא אחד הקריטריונים של קופת חולים, נדרשת תקשורת בשפה העברית. אילנה יודעת מה ההערות והיא לא תמשיך. מימאס עובדת בכפר הנשיא 20 שעות שבועיות והיא תחזור אחרי נישואיה ב 8.9.21. אינס תחזור ב 1.9 מחופשת לידה.

בקיבוץ אחות אחת חייבת להיות מנוסה עקב האחריות בנושאים שונים ובלי גיבוי של מרפאה גדולה. אירית מלווה כניסה של אחיות חדשות לתפקיד.

כשאירית נכנסה לתפקיד מימאס ואינס כבר היו מוצבות בקיבוץ. כרגע אין תור של אחיות מנוסות שממתינות ובטח לא ברמה הנדרשת. אינס מעוניינת במשרה גדולה ובהמשך תעבור מפה למרפאה גדולה.

החלפות: במנהלת הגליל יש 86 מרפאות במושבים ובקיבוצים. בכפר הנשיא 2 אחיות. ב לא קיים בקיבוצים ומושבים בסביבה. אין ממלאי מקום בתור ולא ניתן תמיד למצוא מחליפה כל פעם שאחות נעדרת. לרוב לוקחים ממרפאה אחרת. אירית עושה את המקסימום שלפחות יהיו 8-10 שעות לבדיקות דם ותור בסיסי. מבינה את הצורך ביציבות לאוכלוסיה המבוגרת. ניתן לתכנן החלפה בהיעדרות של חודש מראש, אך לא בהנחתה באותו היום. נמשיך לעבוד על זה מול אירנה ברמה היום יומית.

מי אחראי על המרפאה: הרופא לא אחראי על המרפאה בקיבוץ, הוא המנהל הרפואי.

אין לו סמכות לטפל בהתנהגות ושירות של אחות. תלונות על הרופא עוברות לרופאה במנהלת שאחראית על תחום העבודה של הרופאים. מימאס היא מנהלת המרפאה מבחינת כוח אדם, שירות ותלונות. בקרוב תיערך פגישה עם מימאס, אירית ואירנה ליישור קו ותאום ציפיות. הניהול הרפואי באחריות הרופא כולל בדיקות מניעה ומעקב לחולים כרוניים. הוא צריך לעבוד בצמוד לאחות.

בדיקות: בעיה של בדיקות בשגרה ושלא בשגרה נובעת מחוסר ניסיון והבנה של צרכים של אוכלוסייה קיבוצית. במרפאה של כללית לא קיבוצית, אחת לרבעון מקבלים הודעת SMS על בדיקות שיש לבצע. בחלק מהקיבוצים ביצוע הבדיקות במעקב יותר אישי ופרטני. בבדיקות בקרה של הכללית נראה שבמרפאת כפר הנשיא ברפואה מונעת ובדיקות דם יש אחוזי ביצוע מספקים, אך נעבוד על שיפור וייעול תהליך הזימון הייזום, שיחת טלפון במקום מכתב בדואר ויחס אישי יותר.

תחושות ואי שביעות רצון: בתחושות של חברים הם לא מבינים את היחסים בין הצוות הרפואי לקיבוץ. מה שיגרום לשביעות רצון הוא ההרגשה של משתמשי המרפאה שהצוות עוזר להם.

נציג מרפאה בצוות רווחה: מימאס לא תוכל לשבת בצוות רווחה ולתת מידע היות והמידע הרפואי הוא חסוי.

ביקורי בית: קיים נוהל ביקור בית שגרתו המתייחס לביקורים של מרותקי בית ומרותקי מיטה.

תרופות: היו בעיות בהזמנה וקבלת תרופות כשאילנה הייתה אחראית על כך. האחריות היא גם על מי שנוטל התרופה לידע מה לא להזמין. ההתעסקות בנושא לוקחת זמן רב. אפשר לקבל מרשם לתרופות חודש 13 וניתן לקבל תרופות ל 3 חודשים.

פריסת שעות: אין בעיה מטעם כללית להעברת שעות אחות ורופא לערב. יישום אחרי החגים.

לביצוע:

1. אירית ואירנה יפגשו עם צוות המרפאה ויחליטו על נהלי עבודה, ייעול תהליכים ושיפור גישה ושירות לטובת החיבור לאוכלוסיית הקיבוץ.
2. אין דרך לכפות על צוות המרפאה התנהלות ברמה הטיפולית והשירותית. יש לבנות מערכת יחסים תקינה וטובה בין הקיבוץ לצוות, פגישות מסודרות ולאורך זמן. להמשיך מפגשים עם החברים, עם צוות הרווחה.
3. כל מי ששייך לרווחה יכול לעזור. על המרפאה לראות אותם כמשאב שמחבר בין המרפאה לקהילה.
4. יתקיימו ע"י קופ"ח מפגשים עם מימאס, ומפגשים של הרופא עם ד"ר עופרן האחראית.
5. תתקיים שיחת מעקב עם אירית בעוד חצי שנה על תפקוד המרפאה.
6. קופ"ח כללית מקשיבה לאנשים ויש אפשרות להחלפת איש צוות אם אין שיפור.

תודה רבה למשתתפות ולצילה שסיכמה. בטוחה שכבר בתקופה הקרובה תורגש היציבות הרצויה ועם ייעול התהליכים יורגש בהקדם גם השיפור בשירות. מבקשת להמשיך לעדכן אותי, לשתף את הצוות ולקחת חלק בתהליך. רק ביחד ננצח!

בברכה,

אירנה

052-6265891

ניראות ואיכות הסביבה \ שושנה שרק

מידי בוקר אני מטיילת על המדרכה שבין הקרוואנים לחדר האוכל, מסתכלת לאורך כל המדרכה ומרגישה ורואה בעיניים - זלזול סביבתי נוראי. קודם כל התברואן שלנו כנראה לא מתפקד כמו שצריך – זבובים בכל מקום, מפריעים באף באוזניים על הידיים, פשוט מתקפה. כאשר ריטה הזמינה את הקבלן, הוא בא אליי ושאל. הוא ראה אותם והודיע לי שזה המצב, יש כאן לול תרנגולות, אצל השכן. רימונים העצים. לבסוף השתכנע ותלה מלכודת זבובים על העץ. מלכודת אחת לשכונה.

מה עם המדרכה? שאלתי.

"תוציאו משם את הפחים החומים האורגנים, ואת הכלוב של הבקבוקים, אז הזבובים לא יבואו".

ומלכודת לזבובים ישנה רק אחת לאורך כל המדרכה ומלא מלא זבובים.

מפגע שני:

כל פחי האשפה, כבר כמה ימים מכוסים בבוץ או טינופת שגועל נפש לגעת במכסה, לא יודעת איך זה קרה, זה פשוט דוחה בצורה נוראית. ליד כל פח זבל,

מפגע שלישי:

ליד פחי האשפה, וביניהם, מלא קרטונים זרוקים, מרופטים וחדשים. זו שכונה שרובה אנשים צעירים, כל כך קשה לקחת את הקרטונים לקרטוניה? אתה מטייל להנאתך, עובר בדרך לאנשהו, ומרגיש זלזול בכל מקום. מצד החברות נותנות השירות בגליל העליון. מצד החברים.

מה קורה אצלינו? מקבלים חברים חדשים, החברה עשירה בילדים צעירים. מה לומדים עלינו הילדים? איך אנחנו נראים כשבאים אלינו אורחים לרגע מבחוח? פעם השטחים הציבוריים נראו והיו למופת והתגאינו בהם.

כל כך חבל. ואפשר גם אחרת. אם נדרוש מהמוסדות שאנחנו משלמים להם, במיסים שלנו ובפרטי, לעבוד קצת יותר טוב, ושהחברים יהיו יותר ערים לזה שלא יזרקו בקבוקי פלסטיק בפח הכתום, שמציצים בבושט החוצה. אם את האשפה האורגנית שנשפכה להם לפני הפח, יאספו חזרה אל תוך הפח. ואת הקרטונים הריקים מהבית, לא יתעצלו לקחת לקרטוניה...

כולנו חיים פה. מדברים ורוצים 'איכות סביבה' כדאי גם לחשוב ולהיות נאמן באופן אישי, לעבוד למען הרעיון. לפעול למען הניראות שלנו בעיני עצמנו ובעיני האחרים. איכות הסביבה, זו מציאות שכזו, שכל אחד שומר, עבור כולנו.

על הדרך / הפינה של דודו

הקייטנה בכפר גלים

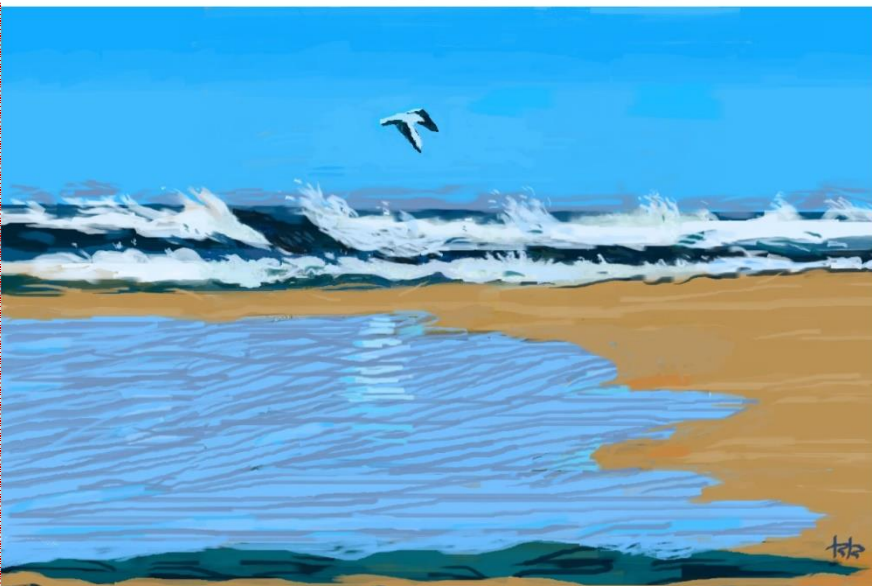
1. כשהקיץ היה מסתער על הקבוץ שלי שבעמק הירדן, אי שם בשנות החמישים, כשהוא נושב מהתופת הרותחת לשונות של אש לכל עבר, מחמם לנו את המוח ומשגר אותנו לברכת השחייה ולים כנרת. האוויר אז היה נמלא בריחו של חופש וגלים וחול ושחפים. וזה היה סימן שעוד מעט יוצאים לקייטנה ב'כפר גלים'. 'כפר גלים' הוא כפר נוער חינוכי, שנוסד בתחילת שנות החמישים, השוכן בגבולה הצפונית של מועצה אזורית חוף הכרמל, במבואות העיר חיפה. ואילו היינו יוצאים לקייטנה בקיץ. בחופש הגדול.

2. בעיקרון לגדול בשנות החמישים לא היה כיף כזה גדול. כי זה אומר לגדול בתקופה כלכלית קשה, שזכתה לכינוי הצנוע "תקופת הצנע". הכול היה מדוד ובמשורה. האוכל לא היה טעים במיוחד. ועל ממתקים יכולת רק לחלום. שורה של שוקולד פרה ביום שישי על הכרית ב'בית הילדים' היה השיא השבועי המתוק.

3. על אף כל אלה נשלחנו כל שנה בחופש הגדול, לקייטנה בת כמה ימים ב"כפר גלים". האוכל היה משובח והים. הו הים. שם גיליתי לראשונה את מרחבי הים. עד הפעם הראשונה בכפר גלים היה לי את ים כנרת. שנראה לי אז עצום כמו אוקיינוס עד שנפתח אלי החוף של כפר גלים. ואז הבנתי שהכנרת היא סתם אגם, שלולית ירקרקת, לעומת ים התיכון הגדול והרחב. ונעלבתי בשבילה. קצת.

4. בעיקרון המטרה של הקייטנה הייתה לקחת אותנו לכמה ימים ליד הים. להאכיל אותנו טוב ולזרוק אותנו על החול של שפת הים, כדי שנשתזף טוב ונחזור הביתה אל הורינו

כמה שיותר שרופים.
היום היו קוראים לזה 'פשע מלחמה' לרמת השיזוף שאיתה היינו חוזרים. אבל בימים ההם הייתה הרבה פחות מודעות לקרינה המזיקה של השמש. וגם הקרינה הייתה הרבה פחות

מזיקה מכפי שהיא היום, עם כל משבר האקלים המאיים על האנושות.

5. כן. היה אז קשה כלכלית וצנוע וחנוק מרוב צנע. אבל הייתה פעם בשנה קייטנה בכפר גלים. וזה היה כיף גדול לנסוע לשם במשאית של הקיבוץ שעברה הסבה והותקנו בה ספסלים לכל אורכה (על אוטובוס אפשר היה רק לחלום. לאף אחד לא היה מספיק כסף בכדי לשכור אוטובוס) ולחזור משם שוב במשאית לאחר שהקייטנה הסתיימה, וכשאנו נראים כבר כמו חבורה של פליטים שחורים שרק עכשיו נמלטו מאפריקה. מזל גדול שמשטרת ההגירה עדיין לא הייתה קיימת אז.

6. אחר כך היה קצת קשה לחזור אל שגרת הסוציאליזם הענייה הקשוחה והמהודקת. וכל שנותר לנו היה להתחיל לחלום שוב על הקייטנה בכפר גלים שתגיע בחופש הגדול. של שנה הבאה.

עורו ישנים משנתכם

1. אנחנו נמצאים כבר ממש בקצה הימים הנוראים, במקום בו כל חשבון נקרע מהנפש. עוד מעט תבוא שנה חדשה, ואנחנו נאמין באמת שקודמתה תכלה על כל קללוֹתֶיהָ. ממש כמו שקרה לפני שנה בדיוק. אבל רגע, כדי שזה יקרה באמת אנחנו צריכים לרדת לסוף דעתו של הרמב"ם שלחש לנו רמז וציפה שנבין אותו לבד.

2. עורו ישנים משנתכם:

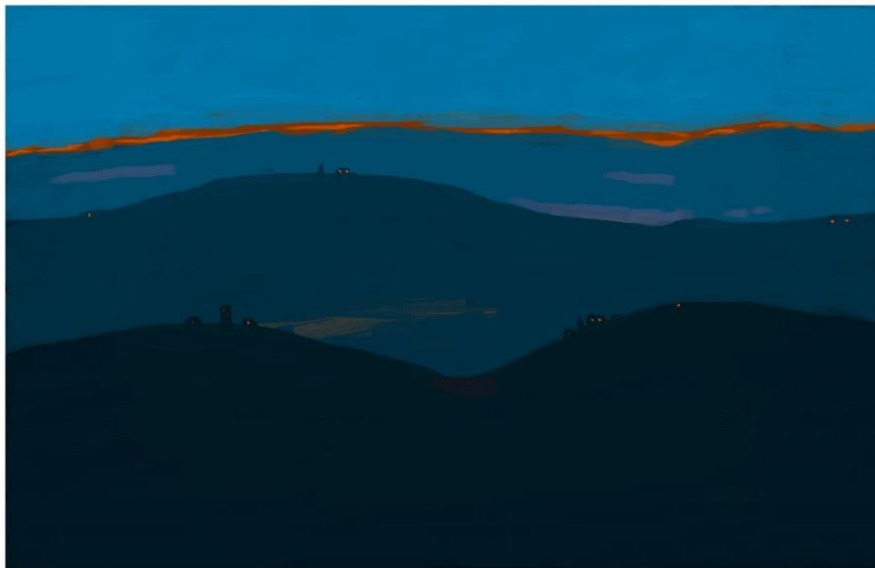
"אף על פי שתקיעת שופר בראש השנה גזירת הכתוב – רמז יש בו. כלומר; עורו עורו ישנים משנתכם, והקיצו נרדמים מתרדמתכם, וחפשו במעשיכם, וחזרו בתשובה, וזכרו בוראכם. אלו השוכחים את האמת בהבלי הזמן, ושוגים כל שנתם בהבל וריק, אשר לא יועיל ולא יציל. הביטו לנפשותיכם! והטיבו דרכיכם ומעלליכם! ויעזוב כל אחד מכם דרכו הרעה, ומחשבתו אשר לא טובה." (הרמב"ם משנה תורה הלכות תשובה פרק ג)

3. אני יודע שרובנו הקוראים ברמב"ם, מבינים את הנחיית הרמב"ם לגבי תקיעת השופר כמין סוג של קריאת התעוררות שאמורה לגרום לנו להקיץ משנתנו לקראת השנה החדשה ולחזור בתשובה מהר ככל האפשר. והנה בשנים האחרונות נדמה היה לי שירדתי לסוף דעתו של הרמב"ם. הלכתי אחרי הרמז שיש בהם, בדברי הרמב"ם, וניסיתי לפענח ממה בעצם מבקש מאיתנו הרמב"ם להתעורר.

4. כאשר קוראים את הדברים בקריאה ראשונה, ניתן לחשוב שהרמב"ם מדבר על התעוררות מִשְׁנָה. אותו מעשה יומיומי מכני שעושה האדם באופן אוטונומי בשגרת יומו. לקח לי הרבה זמן בכדי להבין שהרמב"ם בעצם איננו מדבר על התעוררות מִשְׁנָה, משום שהוא מתאר את ההתעוררות כמעשה תודעתי הרבה יותר מורכב ועמוק. ואז הבנתי בעצם שהרמב"ם רומז לנו שכאשר השופר קורא אלינו "עורו משנתכם", עלינו להתעורר מהשְׁנָה שלנו ולא מהשְׁנָה היומיומית שלנו.

5. הרמב"ם חושש שאם לא נתעורר מן השְׁנָה הישנה ונשיל אותה מעלינו כנחש המשיל את עורו, ונתעורר כך סתם משנתנו היומיומית, ניכנס חלילה אל השנה החדשה כאשר השנה הישנה עדיין תלויה על גופנו ונהיה כפויים לשחזר בשנה החדשה את השנה הישנה שאנו כה מתעבים.

הרמב"ם, יהודי חכם שכמותו, יודע שאם נתעורר סתם כך כמו מתוך שינה, נחמיץ את ההזדמנות להיכנס לשנה החדשה באמת כאל שנה שמעולם עוד לא היינו בה.

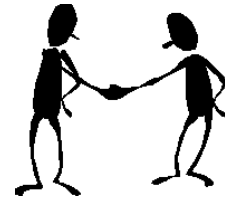
6. לכן, אומר הרמב"ם,
כאשר קורא אלינו
השופר: "עורו ישנים
משנתכם!", הוא
למעשה מפציר בנו
להשיל מעלינו את
השנה הקודמת
ולהיכנס מחודשים אל
השנה החדשה, זאת
שאף פעם עוד לא היינו
בה ועדיין לא קלקלנו
אותה. תתחדשו. שנה
טובה!

שְׁלֵהי אֶלּוּל

שְׁלֵהי אֶלּוּל, לְאֵט בְּחִיל וְרַעְדָּה
יַעֲלֶה נְשַׁח חֲדָשׁ, תִּבּוֹא שְׁנָה חֲדָשָׁה
נוֹשֶׁאת בְּכִנּוּפֶיהָ אֶת כָּל הַהִבְטָחוֹת
שֶׁלֹא הִתְקִימוּ בְּשְׁנָה נִשְׁזָה אֶךְ יִצְאָה...

נעים להכיר / יובל עזריה

השאלות זהות בכל שבוע, השאיפה
היא להכיר את כל חברי הקהילה
והשבוע: **יעל שפרונג**
גרה בשכונת הרס

איך הגעתי לקיבוץ?

נולדתי ב-1937 בחיפה,
להוריי שעלו ארצה שנתיים קודם לכן
מגרמניה, בהשאירם מאחוריהם
את בני המשפחה, שלא האמינו
בציונות ושילמו על כך בהמשך הזמן.
בגיל שנה המשפחה עברה לתל אביב.

גדלתי בלי סבים וקרובי משפחה, אבל עם חבורת משפחות צעירות וילדיהם,
שהיוו את "משפחת החברים". חיינו מהיד אל הפה, מתוך קשיי פרנסה, אך עם
שמחה בלב והרגשה שבונים את ארץ ישראל. התחנכתי בבית ספר ברחוב לסל
שלימדו בו טובי המורים והמורות של הימים ההם. שיעורי חלילית והתעמלות
והרבה משחקי תופסת ומחבואים במרחבי הרחוב הלא סלול עדיין, על יד גן
החיות ופרדס גן הדסה, מילאו את שעות ילדותי. הלכתי לבד לגן הילדים מהלך
חצי שעה מהבית ונסעתי עם הורי באוטובוס לרחוב אלנבי לאכול גלידה.

החברות בתנועה המאוחדת הביאה אותי לנח"ל והגרעין שלי הגיע לכפר
הנשיא. התקבלנו בשמחה על ידי החברים, שהיו זקנים בני 30! בסיום שנת
הגרעין הוחלט על ידי התנועה כי הגרעין שלנו יעבור לקיבוץ האון וכך היה. כולם
עזבו, אך אני שהייתי מאוד מאושרת פה נשארתי והמשכתי לעבוד בענפים
השונים.

מריון, אמא של גדי עמית, הפגישה ביני לבין הנרי. הנרי עבד בצאן ובתקופת
הקיץ היו מובילים את הצאן במשך כמה ימים לשדות שכבר נקצרו, באזור כפר
בלום. כשהנרי חזר לאחר תקופה מסוימת, מריון ביקשה ממני לשים עין על
"הרועה הזה". זה היה בצריף התרבות שעמד במקומו של הבית של נועה
ואפרים מעיין. אחרי שנה וחצי נישאנו.

מה אני עושה בחיים?

אני מנגנת בקבוצת חליליות. אנו חמישה נגנים ונגניות וכל אחד מנגן על חלילית שונה. אנחנו מנגנים בעיקר יצירות מהמאה ה-18 ואני מאוד נהנית מהנגינה ומהמוזיקה.

אני גם מציירת, למרות שלאחרונה קצת פחות. רוב הציורים בבית הם שלי.

קרובי משפחה בקיבוץ:

דנה (אגם) ותמיר הם שני ילדינו, שנולדו בקיבוץ. עם נישואיהם נשארו בקיבוץ והביאו לעולם את אחד עשר ילדיהם, נכדינו. הנכדים גרים היום ברחבי ישראל.

כמה מילים על הקיבוץ:

כשהגעתי לקיבוץ קיבלו אותנו בחום והיתה תחושה חזקה של חלוציות. בכפר הנשיא רקדנו יחד מוכשרים וכושלים בהתלהבות אינסופית - "אל יבנה הגלילה..." (בתנועה המאוחדת בתל אביב לא נכנס למעגל הרוקדים אלא מי שהיה בקיא בכל הצעדים).

מן הרגע הראשון הרגשתי בבית בקיבוץ המיוחד הזה.

האמנתי ברעיון עיצוב חיינו במו ידינו והשתתפתי בשמחה בעבודה ובחיים החברתיים של היומיום. אני עדיין מאמינה בחשיבות האספות וקבלת ההחלטות בקבוצה.

משהו שאני רוצה לספר:

אמי נפטרה מסרטן בהיותי בכיתה א', אירוע שהשפיע מאוד על משפחתנו הקטנה. יחד עם זאת, בהמשך החיים גיליתי עולמות חדשים שהביאו לחיים שלי אושר.

הקיבוץ הוא אחד החשובים שבהם, ואולי במיוחד כי הוא היה כפר הנשיא.

תודה רבה יעל, נעים להכיר !

10.9 זהבה דהן

דוד דיבון

לבנה אגם

11.9 יוהנה פוטש

עידית פורסטר

12.9 הנרי שפרונג

מור לניאדו גולדברג

עיטם גרוסמן

13.9 דקל בסו

14.9 ירין מושקוביץ

הדר שפריר

15.9 אלי בר און

שחר כץ

רון דוידסקו

גבריאל סגל

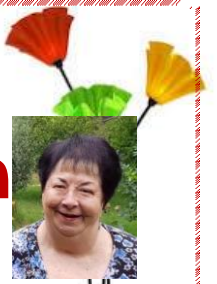
עמית כהן-נאה

16.9 שמואל חצור

אביטל שובל

גבריאל לדרמן

משולחן העורכת / שושנה שרקי

שְׁנָה רְגִילָה / נַעַם חוֹרֵב
 שְׁתַּהֲיָה לָנוּ שְׁנָה רְגִילָה
 כָּזֹאת שֶׁתַּחֲזִיר אוֹתָנוּ לַהֲתַחֲלָה
 בְּלִי בִידוּדִים, בְּלִי מַסִּיכוֹת
 וְאִם כָּבֵר גָּלִים - רַק בָּיִם שֶׁל שְׁמֵחוֹת
 שְׁתַּהֲיָה לָנוּ שְׁנָה שְׁגָרִיתִית
 עִם בּוֹקֵר בְּהִיר וְתַקְוָה אֲמִיתִית
 שְׂנֵדַע לְהַבְחִין בְּכֹל הַפְּרָטִים
 שֶׁנַּחֲזוֹר לְבָסִיס, לְדַבְּרִים הַפְּשׁוּטִים
 שְׁתַּהֲיָה לָנוּ שְׁנָה מְאוּשֶׁרֶת
 בְּלִי מַבְזָקִים אוֹ דֶרֶמָה מִיּוֹתֶרֶת
 שֶׁמְדַבֵּר הַדְּאָגוֹת יִישָׁאֵר תָּמִיד שׁוֹמֵם
 שֶׁנִּשְׁמַח גַּם בִּיּוֹמִיּוֹם הַצָּפוּי, הַמְשַׁעֲמֵם
 שֶׁנִּשְׁבַּע עִם קָפָה וְעִיתוֹן בְּמִרְפָּסֶת
 כָּל רֶגַע כְּזֶה, הוּא רֶגַע שֶׁל חֶסֶד
 שֶׁלֹא נִמְעֵיט בְּכוּחָהּ שֶׁל תְּפִילָה
 וּבַעֲיָקָר, שְׁתַּהֲיָה לָנוּ שְׁנָה רְגִילָה.

יום קל

ולאחר חתימה
 טובה

